

čítati k členům její domácnosti, porušeno žádné subj. právo st-čino i bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou, aniž bylo třeba se zabývatí otázkou tohoto člentsví.

Č. 6754.

Stavební právo (Čechy). — Administrativní řízení: * Zemský správní výbor, rozhoduje v pořadu instančním ve věci stavební, jest oprávněn uložití obci jako stavebnímu úřadu, aby toto rozhodnutí stranám intimovala, t. j. aby opatřila vyhotovení pro strany určené a vyhotovení toto jim doručila.

(Nález ze dne 27. září 1927 č. 18.047).

Věc: Městská obec H. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran příkazu k vyhotovení intimátu rozhodnutí zemského správního výboru pro strany.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím z 2. května 1925 zamítl zsv v Praze rekurs manželů Eduarda a Hedviky K. v H. do rozhodnutí osk v M. ve věci stav. závad na kanalisaci atd. Rozhodnutí toto sdělil zsv osk-i v M., jež opět sdělila je se stěžující si obcí s poukazem, aby rekurenty k rukám jejich právního zástupce dodáním opisu rozhodnutí vyrozuměla.

K podání právního zástupce manželů K., v němž se domáhal vyřízení podaného rekursu, nařídil žal. úřad nař. rozhodnutím osk-i v M., aby uložila obecnímu úřadu v H. jako stav. úřadu, aby ihned dodal straně shora uvedené rozhodnutí, při čemž budiž obec upozorněna na předpisy §§ 133 a 135 stav. řádu a pak na předpis § 7 zák. jazyk., dle něhož spory o užití jazyka vyřizují státní orgány odděleně od věci, ve které vzešly.

O stížnosti obce podané do tohoto příkazu nss uvážil: — — — —

Na sporu je otázka, zda zvs jakožto nejvyšší stolice adm. ve věcech stav. byl oprávněn obci jakožto stav. úřadu I. stolice uložití, aby rozhodnutí vyšší stolice straně intimovala t. j., aby opatřila vyhotovení pro stranu určené a aby je straně doručila.

Výslovného ustanovení, které by vyšší instanci takovéto oprávnění propůjčovalo, nelze arci v stav. řádu pro Čechy nalézt, a jest stížnosti i potud přisvědčiti, že z ustanovení §§ 130 a 135 stav. řádu oprávnění takové ani povinnost obce jemu odpovídající nedá se vyvoditi. Sluší také připustiti, že zsv jakožto vyšší stav. instance nemůže obci ukládati úkony, které v zákonu nemají opory. Stížnost však přehlíží, že stav. řád pro Čechy v § 132 obec jako úřad stavební uvedl do instančního poměru k okr. resp. zem. výboru, takže všechny úřady stavební představují na způsob inst. poměrů úřadů státních jednotnou instanční hierarchii. Tento hierarchistický poměr jmenovaných samosprávných úřadů není sice v zákoně upraven, avšak již sama okolnost, že jde o instanční hierarchii a že vzájemný poměr jednotlivých článků této hierarchie za nedostatku jiné úpravy lze si představit jen jako stejnorodý s instančním poměrem, v jakém se nalézají jednotlivé články organismu správy státní, kterýž zákonodárci patrně tanul na mysli jako samozřejmý vzor, odůvodňuje úsudek, že nižší stolice jsou povinny ke

každému spolupůsobení, které v adm. pořadu instančním nižší stoličce podle povahy věci a podle ustálené zvyklosti náleží. Předpis posledního odstavce § 132, dle něhož každý rekurs má býti podán u stolice první, tento pozitivní názor potvrzuje, neb i zde předpokládá povinnost první stolice předložiti rekurs a správní spisy stolici vyšší jako samozřejmý důsledek instančního poměru, takže zákonodárce ani neuvažoval potřebným, tuto povinnost zvlášť stanoviti.

Leč není to jen povaha instančního poměru, z níž lze povinnost nižší stolice k intimaci vyššího rozhodnutí odvozovati. V § 130 stav. řádu je výslovně ustanoveno, že předpisy tohoto řádu vykonává, pokud tento řád sám neobsahuje jiných ustanovení, obecní představenstvo v první stolici, kdežto vyšší stolici jest dle § 132 vyhrazeno pouze rozhodování o rekursech, tudíž jen vlastní činnost rozhodovací *stricto sensu*. Co v této rozhodovací činnosti není pojmově obsaženo, náleží tudíž na základě generelní normy § 130 stav. úřadu první stolice. Že však intimování rozhodnutí stranám nespadá do vlastní činnosti rozhodovací, o tom nemůže býti pochybnosti.

Z uvedeného plyne, že sporný příkaz nevymyká se z mezí povinností obecnímu úřadu jako úřadu stavebnímu první stolice náležejících, a jest tedy bezdůvodná výtká stížnosti, která v něm spatřuje příkaz zákonem nekrytý. Jedná-li se totiž o příkaz daný stav. úřadu na podkladě jeho instančního postavení, jsou liché veškeré námitky, čerpané ze zákonného vymezení dozorčího práva vyšších úřadů samosprávných nad obcemi, poněvadž sporný příkaz nebyl dán žal. úřadem obci z moci dozorčí, nýbrž byl jí dán jakožto stav. úřadu na základě instanční úřední moci vyšší stolici příslušející.

Č. 6755.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
* Proti prohlášení, jímž zsp. ve smyslu § 2 ob. zřiz. vznášejí námitky proti sloučení dvou obcí, jest zúčastněná obec oprávněna podati opravný prostředek k min. vnitra.

(Nález ze dne 27. září 1927 č. 18.048).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 333/20 adm.

V ě c: Městská obec Ů. (adv. Dr. Jos. Stark z Prahy) proti ministerstvu vnitra stran odmítnutí odvolání ve věci sloučení obcí jako nepřipustného.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstva obce B. a města Ů. usnesla se na sloučení obou obcí v jednu místní obec a to zastupitelstvo B-ské ve schůzích konaných dne 28. ledna 1921, resp. 3. května 1921, zastupitelstvo Ů-cké pak ve schůzi ze 16. března 1921. Ve schůzi ze 14. prosince 1923 schválila osk. v Ů. zamýšlené sloučení obou obcí. Odvolání z tohoto usnesení Emilem D. a spol. podané bylo rozhodnutím zsv-u v Praze z 28. srpna 1924 jako nepřipustné odmínuto. Podáním